

за занятія та на сѣкій гражданинъ и вѣобщо да гонилъность та.

Ето въ какво са заключали основны тѣ черты на Солоновото законодателство. Но кой мѣдрецъ бы могълъ да угоди на сички тѣ хора? Подирь обнародванье то на тѣзи законы, при Солона сѣкій день дохождали хора — съ похвала, съ порицаніе, съ въпросы, съ исканіе на объесненія, или съ прозба да внесе въ таблицы тѣ на законы тѣ туй или друго то. За да са отърве отъ таквызи претенціи, Солонъ са рѣшилъ да остави Аѣины — и да пѣтешествува; но понапредъ накаралъ архонты тѣ да са закълѣжтъ какъ не ще нарушѣтъ законы тѣ му въ продълженіе на десеть години.

4.

Най напредъ той отишьлъ въ Египетъ, дѣто преминѣлъ нѣколко време въ кръга на най учены тѣ отъ жрецы тѣ; послѣ са помаялъ на островъ Кипръ, дѣто спечелилъ расположеніе то и пріятелство то на тамшнія царь Филокипра, кой то по сѣвѣта и подъ рѣководство то му построилъ новъ градъ, нареченъ въ честь на Солона, — Солои. Во време то на туй пѣтешествіе той посѣтилъ лидійскія царь Креза, кой то го призовалъ въ столица та си, Сарды. Туй посѣщеніе станѣло особенно знаменито, — нему царь Крезъ былъ обязанъ за спасеніе то на живота си.

Въ отсѣтствіе то на Солона, Аѣиняны тѣ пакъ са раздѣлили на партіи. Прибрѣжны тѣ жители на Атика, поленцы тѣ и планенцы тѣ — сички тѣ враждували едны ерѣщо други.

Водачь на планенцы тѣ, на кого то са присѣдило по голѣма та часть и отъ 4-тѣхъ класса на народа, ожесточена противъ богаты тѣ, былъ *Пизисирашъ*, близкъ роднина на Солона, по майка си. Законы тѣ на Солона ёще дѣйствовали, но тѣхно то паденіе вече можало да са предвиди, зашто то сѣка партія желаяла да измѣни господарственнo то устройство, за да добые повече премущества надъ други тѣ партіи.